

OTOCZENIE (1) *sb n*

L sg otocz(e)niu.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. otoczyć.

Okrążenie ze wszystkich stron, oblężenie; amplexus, circumstatio, complexus Cn [czego]: który [król macedoński Filip] otoczywszy Miáfto Máthone/ był od tych kthorzy Miáftá bronili w oko ítrzałą poítrzelony z muru/ zá którą rána/ áni gniewliwym y írośózłym íie sítał/ áni theż niedbáízym w othoczeniu y dobywániu Miáftá *Phil* M2.

Synonimy: obegnanie, oblężenie, obstąpienie, ogarnienie, okrążenie.

Cf **OBTOCZENIE, OTOCZYĆ**

EW